

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321011148
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2321011148.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Nitra, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. novembra 2022, č. k. 9T/99/2021-122, na verejnom zasadnutí konanom 6. júla 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej tiež okresný súd) rozsudkom zo 16. novembra 2022, č. k. 9T/99/2021-122, postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta z 22. decembra 2020, sp. zn. 0T/277/2020, právoplatnom 22. decembra 2020, výrok o vine obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný), celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Následne okresný súd uznal obžalovaného za vinného v bode I/ z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., v bode II/ z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode I/

dňa 19. 12. 2020 v presne nezistenom čase, približne od 01:00 hod. do 05:00 hod. cez neuzamknuté vchodové dvere vošiel do rodinného domu s popisným číslom XXX v obci F., ku ktorému nemal žiadne vlastnícke ani užívacie právo a z kuchyne tohto rodinného domu vzal kľúče od vozidla BMW 320D s evidenčným číslom G. XXX G., ktorého vlastníkom je B. H., a ktoré sa nachádzalo na dvore rodinného domu, následne bez súhlasu B. H. s vozidlom vyšiel z dvoru rodinného domu a odišiel s ním do G. s cieľom sa na tomto povozíť a pri spiatočnej jazde do I. sa mu vozidlo pokazilo v J., kde ho nechal odstavené, hoci bol za prečin podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 28. 01. 2020, sp. zn. 1T/9/2020, právoplatným dňa 22. 08. 2020,

v bode II/

dňa 20. 12. 2020 v čase okolo 23.10 hod. pred rodinným domom v obci D. XX, bez súhlasu a vedomia vlastníka D. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, pristúpil k jeho odstavenému a naštartovanému osobnému motorovému vozidlu Škoda Octavia, šedej metalízy, EČ: C., VIN K., v hodnote 1500,- eur, do ktorého nasadol a následne toto ako vodič viedol v obci D., po čom vozidlo odstavil na krajnici v blízkosti autobusovej zastávky v obci D., v smere do obce K., pričom A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/9/2020 z 28. 01. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 08. 2020, odsúdený za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona.

2. Okresný súd postupom podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. tiež zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 20. mája 2021, sp. zn. 2T/31/2021, právoplatný 31. júla 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Následne postupom podľa § 216 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému spoločný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 1.000 € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 (tri) roky.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie bolo prijaté, preto okresný súd vykonal dokazovanie podľa § 257 ods. 8 Tr. por. len k výroku o treste.

4. Vo vzťahu ku skutku v bode I/ okresný súd bol toho názoru, že tento je potrebné hodnotiť ako čiastkový útok pokračovacieho prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., a to spolu s čiastkovým útokom (bod II/ napadnutého rozsudku), za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 22. decembra 2020, sp. zn. OT/277/2020, právoplatným 22. decembra 2020, nakoľko ich spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj jednotlivci zámer páchatel'a spáchať uvedené skutky. Obvinenia za jednotlivé čiastkové útoky boli obžalovanému oznámené až po spáchaní posledného, resp. druhého z nich, t. j. po 20. decembri 2020, a teda možno uvedené konanie hodnotiť ako pokračovací trestný čin. Na základe uvedeného okresný súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. sčasti (v bode I) v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a uložil obžalovanému spoločný trest v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zák. Súčasne okresný súd uložil trest obžalovanému aj ako súhrnný v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko skutok, kvalifikovaný ako prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 20. mája 2021, sp. zn. 2T/31/2021, právoplatným 31. júla 2021, bol so skutkami v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku vo viacčinnom súbehu.

5. Okresný súd ďalej dôvodil, že v zmysle zásad na ukládanie úhrnného trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. (od 1 roka do 5 rokov), pričom vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že obžalovaný sa ku skutku priznal a skutok oľutoval ho a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností tak v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. ostal vyrovnaný a hranice trestnej sadzby sa neposúvali. Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody, nakoľko vzhľadom na jeho osobu, trestnú minulosť a zrušený výrok o treste, už iný druh trestu neprichádzal do úvahy, a to na spodnej hranici trestnej sadzby 1 rok. Okresný súd dodal, že obžalovaný súhrnný peňažný trest vo výške 1.000 €, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom okresného súdu pod sp. zn. 2T/31/2021 doposiaľ nevykonal v plnej výške (vykonal len peňažný trest vo výške 250,- €, pôvodne uložený v konaní okresného súdu pod sp. zn. OT/277/2020 - zvyšok vo výške 750,- € doposiaľ nevykonal), hoci od právoplatnosti trestného rozkazu uplynul už viac ako jeden rok.

6. Na výkon uloženého trestu okresný súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. V zmysle § 41 ods. 3, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o vine a treste trestného rozkazu okresného súdu pod sp. zn. OT/277/2020, ako aj výrok o treste trestného rozkazu okresného súdu pod sp. zn. 2T/31/2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, majúce v uvedených výrokoch svoj podklad.

7. Okresný súd tiež postupom podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj peňažný trest vo výške 1.000,- € spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky, jednak preto, že aj v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/31/2021 mu boli uložené takéto druhy trestov a jednak pre to, že k spáchaniu prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/31/2021, ktorého výrok o treste bol zrušený, došlo v súvislosti s vedením motorového vozidla. O náhrade škody v zmysle § 287 Tr. por. okresný súd nerozhodoval, nakoľko poškodený výslovne uviedol, že si náhradu škody neuplatňuje.

8. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie, obžalovaný spolu s obhajcom JUDr. Jurajom Gavalcom (ďalej len obhajca) si ponechali lehotu na podanie opravného prostriedku.

9. Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu 1. decembra 2022 nakoniec zahlásil voči rozsudku odvolanie.

10. Zahlásené odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) 4. júla 2023 s tým, že odvolanie smeruje len čo do výroku o treste.

10.1. Obhajca v odvolaní uviedol, že druh, kombináciu a intenzitu trestu musí okresný súd v každom konkrétnom prípade určiť tak, aby zodpovedal všetkým osobitostiam prípadu (zásada individualizácie trestu), je teda nevyhnutné dodržať všetky kritéria individualizácie trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., aby bol trest primeraný a spravodlivý. V danej veci dolná hranica trestnej sadzby umožňuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Trest ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Trest nesmie byť ukladaný mechanicky bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Poukázal na právne východiská a závery rozhodnutia Ústavného súdu SR z 2. novembra 2011, sp. zn. PL. ÚS 6/2009, zdôrazňujúc

zásadu humanizmu, ktorá je uplatňovaná v trestnom práve a zahrňuje nielen ochranu páchatel'a, jeho resocializáciu či sociálnu integráciu, výkon trestu a ochranných opatrení, ale aj ochranu spoločnosti vrátane jej humanitných ideálov a hodnôt, ako aj ochranu potencionálnych obetí pred trestnými činmi.

10.2. Následne obhajca uviedol, že považuje za neprimerane prísne, ak má obžalovaný uložený aj peňažný trest, na ktorého splatenie nemá finančné prostriedky, čo okresný súd nezohľadnil a prakticky mu tak uložil trest odňatia slobody o 5 mesiacov vyšší, než je 1 rok, čo považuje za neprimerané.

10.3. S poukazom na uvedené obhajca navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

11. K písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

12. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 20. januára 2023.

13. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 6. júla 2023, ktorého sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obhajca a obžalovaný. Dokazovanie krajský súd nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Obhajca a obžalovaný sa pridržali písomne odôvodneného odvolania a žiadali mu vyhovieť.

14. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

15. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré napadnutému výroku predchádzalo

16. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

17. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K trestu všeobecne

18. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

18.1. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

18.2. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

18.3. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

18.4. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

18.5. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

18.6. Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

18.7. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel spáchal viac trestných činov. Ukladanie trestu podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. v sebe zahŕňa aplikovanie absorpčnej (pohlčovacej) zásady, ktorej obsahom je pravidlo, že prísnejší trest pohlcuje trest nižší (poena maior absorbet minorem), čo samo osebe je výrazným benefitom pre páchatela, ktorému sa trest ukladá.

18.8. Pokiaľ ide o súhrnný trest, ten súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatela odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol

súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednáváný trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Trestný rozkaz má taktiež povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukládanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

18.9. Pokiaľ ide o spoločný trest, jeho uloženie prichádza do úvahy vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. V takom prípade konajúci súd zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad (napr. výrok o škode a podobne), pričom konajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, následne znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, rovnako ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

18.10. Podstata pokračovacieho trestného činu spočíva v tom, že páchatel' stíhanej trestnej činnosti spácha viacero čiastkových útokov, ktorá spája jednak objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a predmete útoku, ale aj subjektívna súvislosť spočívajúca najmä v jednotiacom zámere páchatel'a, a zároveň tieto útoky možno subsumovať pod skutkovú podstatu toho istého trestného činu. Útoky páchatel' vedie s rovnakým zámerom, rovnakým spôsobom, s časovou súvislosťou, pričom každý z nich možno posudzovať ako samostatný trestný čin, ktorý napĺňa tú istú skutkovú podstatu trestného činu. Ako pokračovanie v trestnej činnosti sa posudzuje činnosť páchaná do oznámenia vznesenia obvinenia.

K trestu konkrétne

19. Obhajoba výroku o treste vytykala len jeho neprimeranú prísnosť. Iné chyby výroku nenamietala. Pri absencii iných vytykaných chýb sa tak krajský súd zameril pri odvolacom prieskume okrem primeranosti uloženej sankcie už len na všeobecné posúdenie zákonnosti uloženej sankcie, keďže chyby odvolaním nevytykané, ktoré by zakladali dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd nezistil.

20. Vychádzajúc z právneho posúdenia skutkov v právoplatnom výroku o vine napadnutého rozsudku krajský súd konštatuje, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil spoločný a súhrnný trest. Krajský súd rovnako ako okresný súd totiž z vykonaného dokazovania zistil, že

- obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 22. decembra 2020, č. k. OT/277/2020-46, právoplatným 22. decembra 2020, uznaný za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 216 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 250 €, a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon uloženého trestu bol úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiaca; podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol súčasne uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 1 rok; skutok spáchal 20.1.2020,

- obžalovaný bol ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 20. mája 2021, č. k. 2T/31/2021-141, právoplatným 31. júla 2021, uznaný za vinného z prečinu všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 216 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súhrnný peňažný trest vo výmere 1.000.- € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon uloženého trestu bol úmyselne zmarený, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov; podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol súčasne uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 rokov, všetko za súčasného zrušenia výroku o treste podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 22. decembra 2020, sp. zn. OT/277/2020, právoplatného 22. decembra 2020, ako aj všetkých rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich,

ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad; skutku v danej veci sa dopustil 19. decembra 2020.

21. Pokiaľ okresný súd vo výroku o vine právoplatne ustálil, že aktuálne súdený skutok spáchaný obžalovaným 19. decembra 2020 je čiastkovým útokom pokračovacieho prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., za ktorý iný čiastkový útok bol obžalovaný právoplatne odsúdený vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/277/2020, potom správne obžalovanému za oba čiastkové útoky tohto pokračovacieho trestného činu ukladal spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. za súčasného zrušenia výroku o vine trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 22. decembra 2020, č. k. OT/277/2020-46, právoplatného 22. decembra 2020, ako aj všetkých výrokov na tento výrok o vine nadväzujúcich.

22. Správne tiež okresný súd ustálil, že tento pokračovací trestný čin je v pomere viacčinného súbehu s ďalším trestným čin spáchaným obžalovaným 19. decembra 2020, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/31/2021, keďže medzi nimi nebol vyhlásený žiaden odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, v dôsledku čoho bolo potrebné obžalovanému ukladať súčasne aj trest súhrnný podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 20. mája 2021, sp. zn. 2T/31/2021, právoplatného 31. júla 2021, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

23. Rovnako správne okresný súd ustálil, že zo všetkých troch zbiehajúcich sa trestných činov (§ 216 ods. 2; § 194 ods. 1; § 285 ods. 1 Tr. zák.) je najprísnejšie trestný práve pokračovací prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 Tr. zák., za ktorý Tr. zák. ustanovuje trest odňatia slobody od 1 roka do 5 rokov.

24. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u obžalovaného správne ustálil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestných činov a úprimne ich oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. že spáchal viac trestných činov. Iné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. Keďže bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný nedošlo k úprave trestnej sadzby s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák.

25. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, lebo sa trestnej činnosti dopustil napriek tomu, že mu v tom čase, konkrétne od 22.8.2020 plynula súdom určená 16-mesačná skúšobná doba podmieneného odsúdenia vo veci okresného súd sp. zn. 1T/9/2020. Navyiac spolu spáchal až tri úmyselné trestné činy, za ktoré sa mu ukladal jeden spoločný a súhrnný trest, preto vybavenie veci len peňažným trestom by už nebolo ani z pohľadu krajského súdu dostačujúce, resp. súladné s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák.

26. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 1 rok je na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Krajský súd takto vymeraný trest už z povahy veci nepovažuje za neprimeraný. Naopak z pohľadu krajského súdu ide o trest primeraný a spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj jej početnosti, forme zavinenia, motívu, osobe obžalovaného, jeho pomerom, možnostiam jeho nápravy a v neposlednom rade aj k jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti, vrátane zrealizovaného vyhlásenia o vine v tejto trestnej veci.

27. Okresný súd tiež postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému uložil podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1.000 € spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 roky, nakoľko v trestnom rozkaze okresného súdu z 20. mája 2021, sp. zn. 2T/31/2021, právoplatného 31. júla 2021, ktorý bol napadnutým rozsudkom okresného súdu vo výroku o treste zrušený, boli obžalovanému uložené aj tieto druhy trestov. Obžalovaný v odvolaní netvrdil a krajský súd sám nezistil žiadne okolnosti v zmysle ust. § 34 ods. 7 Tr. zák., ktoré by bránili prevzatíu týchto trestov v rámci ukladania súhrnného trestu.

28. Treba vo vyššie uvedenej súvislosti zdôrazniť práve fakt, že obžalovanému bol ukladaný trest nielen ako spoločný, ale aj ako trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., z ktorého dôvodu musel okresný súd zohľadniť to, aké iné tresty okrem trestu odňatia slobody boli obžalovanému skôr uložené v zrušenom výroku o treste, lebo táto povinnosť mu explicitne vyplývala z tretej vety ust. § 42 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej „v rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.“ Netreba tiež opomenúť, že v zmysle cit. ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. nesmel byť súhrnný trest miernejší, ako trest uložený skorším rozhodnutím.

29. Pokiaľ obžalovaný namietal, že nemá na zaplatenie 1.000 € peňažného trestu, v dôsledku čoho automaticky dôjde k jeho premene na náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, teda sa mu pôvodný 1 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody o túto dobu predĺži, ide o námietku nedôvodnú. Jednak je predčasné sa v tomto konaní vyjadrovať k možnej premene peňažného trestu na náhradný trest odňatia slobody, nakoľko bude hlavne vecou obžalovaného, ako sa k úhrade peňažného trestu po prepustení na slobodu postaví. V druhej rovine je potrebné uviesť, že časť peňažného trestu vo výmere 250 € už obžalovaný preukázateľne zaplatil, čo je potrebné v zmysle § 56 ods. 4 Tr. zák. pri ukladaní súhrnného peňažného trestu vždy zohľadniť a rovnako by to bolo potrebné zohľadniť aj v rámci eventuálneho budúceho rozhodovania o výkone peňažného trestu v zmysle ust. § 432 ods. 2 Tr. por. pomerným skrátením náhradného trestu odňatia slobody. A v neposlednom rade krajský súd považuje tvrdenie obžalovaného o nedostatku finančných prostriedkov za účelové, nakoľko neschopnosť zaplatiť tento peňažný trest by logicky obžalovaný musel namietal už skôr, konkrétne v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/31/2021, v ktorej mu bol tento druh trestu predtým uložený, čo však neurobil a v danej veci rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

30. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, tu okresný súd tiež vecne správne a zákonne rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaný pred spáchaním predmetných trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

31. Na záver krajský súd dodáva, že takto uložené tresty vo svojom súhrnne zodpovedajú potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a budú aj podľa názoru krajského súdu dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Tr. zák. a súčasne vyjadria aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Záverečné zhrnutie

32. S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

33. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.